

РЕШЕНИЕ

№ 22863

гр. София, 08.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 04.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **8489** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/](#), вр. с [чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/](#).

Образувано е по жалба на П. А. Б., ЕГН: [ЕГН] чрез с адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 6, ап. 16 срещу Решение № 2153-21-163/23.07.2024 г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу Разпореждане № РНП-3-4-21-01329705/28.03.2023г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване /ПО/, постановено на основание чл. 98, ал. 2, т. 2 от КСО във връзка с чл. 113 и чл. 114. ал. 2. т. 2 от КСО, с което е разпоредено да възстанови добросъвестно получена сума за пенсия за осигурителен стаж и възраст (ОСВ) в размер на б 674.94 лв. главница за периода от 24.06.2015 г. до 31.10.2022 г. без лихва до изтичане на срока за доброволно изпълнение..

В жалбата до съда са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт като издаден в противоречие с процесуалния и материалния закон. Твърди се, че предходно издаденото Разпореждане № [ЕГН] от 28.10.2022г., с което е изменена личната пенсия на жалбоподателя никога не му е било връчено и съответно същото не е влязло в сила. Сочи се, че изцяло в противоречие с материалните разпоредби на КСО и неговите принципи обективирани в чл. 3, НОИ обвързва последиците от неправомерното поведение на работодателя с правната сфера на работника. Твърди се, че в рамките на развилото се срещу жалбоподателя производство не е изследвано дали същият е реално е полагал труд при осигурителя

„Интертел“ ЕООД. Излага доводи, основани на разпоредби от КЗПЧОС и ХОПЕС, прокламиращи правото на защита и справедлив процес. Позовава се на разпоредбата на чл. 25 от Конвенция № 102 на Международната организация на труда за социална сигурност, както и на чл. 51 от Конституцията на Република България. В заключение прави искане за отмяна на оспорения акт.

При разглеждане на делото жалбата се поддържа от адв Г. и същата моли за отмяна на оспореното решение и разпореждане. Претендира разноски.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С. - град, представляван от юрк. М., оспорва жалбата. Излага съображения за законосъобразност на оспореното решение, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От данните по делото се установява, че по подадено заявление вх.№2113-21-888/23.07.2015 г. с приложени изискуемите документи, с Разпореждане № [ЕГН] от 21.08.2015 г. на ръководител по ПО е отпусната лична пенсия за ОСВ на П. А. Б., считано от 24.06.2015 г. Впоследствие пенсията неколкратно е преизчислявана и актуализирана съгласно действащото законодателство.

В резултат на последваща проверка по разходите на ДОО на „Интертел“ ЕООД, приключила с Констативен протокол № КВ-5-21-01147480/14.06.2022 г., са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01147365/14.06.2022 г. за заличаване на подадените от дружеството данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за изброените в предписанията лица, включително и за П. А. Б. за периодите от 01.08.2014 г. до 25.06.2015 г. и от 14.05.2018 г. до 13.06.2019 г. В тази връзка, с писмо вх. № 1042-21-75#38 от 29.09.2022 г. дирекция „Пенсии” в ТП на НОИ С. - град е уведомена за заличаването на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО и за необходимостта от предприемане на действия по компетентност за преразглеждане на отпуснатите пенсии на лицата, на които по тези данни са зачетени осигурителен стаж и осигурителен доход от „Интертел“ ЕООД вкл. на жалбоподателя.

С оглед заличените данни по чл. 5, ал. 4, от КСО за жалбоподателя, е издадено Разпореждане № [ЕГН]/79 от 28.10.2022 г. на длъжностното лице по ПО, с което е поправено разпореждането от 21.08.2015 г. за отпускане на пенсията и последващите го относно осигурителния стаж, индивидуалния коефициент и размера на пенсията. В разпореждането изрично е посочено, че поправката е с оглед заличени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, подавани от „Интертел“ ЕООД. В издаденото разпореждане е посочено също така, че

относно надвзетата сума от пенсия длъжностното лице ще се произнесе допълнително.

Разпореждане № [ЕГН]/79 от 28.10.2022 г. е изпратено два пъти на посочения от лицето постоянен и настоящ адрес: [населено място],[жк], вх. Б, ет. 6, ап. 16, с писма с обратни разписки на 19.12.2022 г. и на 23.01.2023 г., но е върнато в ТП на НОИ С. - град на 10.01.2023 г. и на 14.02.2023 г. с отбелязана причина - „непотърсено“. Установено е, че липсват данни за посочен от лицето електронен адрес, на който лицето да бъде уведомено за издаденото разпореждане. При извършена проверка в регистъра на осигурените лица е установено, че за П. А. Б. няма данни за действащ трудов договор, считано от месец януари 2022 г. Направен е и опит за уведомяване по телефона на 15.02.2023 г за което е съставен протокол от , но лицето не е открито и по

този начин. Предприети са действия за връчване на Разпореждане № [ЕГН]/79/28.10.2022 г. по реда на чл.10, ал. 8 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/ с поставено на таблото за обявления в ТП на НОИ съобщение с изх. № 1061-21-25/17.02.2023г., което е снето от таблото на 27.02.2023 г. Предвид обстоятелството, че Разпореждане №[ЕГН]/79 от 28.10.2022 г. не е обжалвано в едномесечния срок по чл. 117, ал. 2 от КСО и същото е влязло в законна сила, е издадено процесното Разпореждане № РНП-3-4- 21-01329705/28.03.2023 г. на длъжностно лице по ПО, постановено на основание чл. 98, ал. 2, т.2. във връзка с чл. 113 и чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, с което е определен размерът на подлежащата на възстановяване от П. А. Б. добросъвестно получена сума за лична пенсия за ОСВ от 6 674,49 лв. главница за периода от 24.06.2015 г. до 31.10,2022 г. без лихва до изтичане на срока за доброволно изпълнение.

Разпореждане № РНП-3-4- 21-01329705/28.03.2023 г. е обжалвано с жалба вх. № 1012-21-507 от 08.05.2024 г., като в изпълнение на Определение №5607/17.05.2024 г. на АССГ, по адм. д. № 20247010704797/2024 г. е постановено обжалваното в настоящото производство Решение № 2153-21-163/23.07.2024 г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което същата е оставена без уважение.

За да приема така издаденото разпореждане като законосъобразно административният орган е приел, че Разпореждане №[ЕГН]/79 от 28.10.2022 г. е влязло в сила и безспорно е установено основанието за възникване на задължението на П. Б. към ДОО - неоснователно получени суми от лична пенсия за осигурителен стаж и възраст във връзка със заличаване на релевантни данни по чл. 5. ал. 4 от КСО. В оспореното решение е посочено също, че наличието на влязъл в сила административен акт, с който е решен спорът относно неоснователно получени от П. Б. суми от пенсия за ОСВ, изключва преразглеждането му. В този смисъл, въпросът досежно заличаването на касаещите жалбоподателя данни не следва да бъде преразглеждан, като предмет на настоящия спор са само периодът, за който е надвзета пенсия и нейният размер, определен с обжалваното разпореждане.

В решението е посочено, че пред АССГ П. Б. е депозирал друга жалба от 6.11.2023г. срещу действия на орган по изпълнението - длъжностно лице по ПО в ТП на НОИ С. - град, по която е постановено Определение № 10064/17.11.2023 г, на АССГ, по адм. д. № 10884/2023 г. оставено в сила с Определение № 1105/31.01.2024 г. на ВАС, по адм. д. 12090/2023 г. В изпълнение на съдебното определение е издадено Решение № 2153-21-41/28.02.2024г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което жалбата – сигнал на П. Б. е оставена без уважение като неоснователна.

В оспореното решение, освен това е прието, че са налице предпоставките по чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, като новоустановени факти по смисъла на посочената разпоредба се явяват констатираните такива, при извършената от контролните органи проверка по чл. 108 от КСО на „Интертел“ ЕООД, довели до заличаване на подадените от това дружество данни по чл. 5, ал. 4 от КСО относно П. Б.. Същите се явяват нови данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО – представени са след изплащане на отпуснатата от 24. 06.2015г. лична пенсия за ОСВ и имат значение за определяне размер на същата, поради което обосновават приложението на разпоредбата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО.

Предвид изложеното, решаващият административен орган е приел, че разпореждане № РНП-3-4- 21-01329705/28.03.2023 г. е правилно и законосъобразно.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка по

издаването на оспорения акт, като не са събрани нови писмени и гласни доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Решение № 2153-21-163/23.07.2024 г. на директора на ТП на НОИ С. - град е връчено на жалбоподателя на 07.08.2024 г., а жалбата срещу решението на директора на Териториално поделение на НОИ-С. до съда, е подадена чрез административния орган, на 21.08.2024 г.

Сезиращата съда жалба, е подадена от активно процесуално легитимирано лице, което е адресат на издаденото решение от ответната страна, и чиито права и законни интереси са засегнати от същото. Оспорването е осъществено в законоустановения срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, същото е надлежно упражнено, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), приложим на основание чл. 118, ал. 2 от КСО съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – издаден ли е акта от компетентен орган, в писмена форма, спазени ли са материалноправните и административнопроизводствените правила; актът съобразен ли е с целта на закона.

Решение № 2153-21-163/23.07.2024 г. на директора на ТП на НОИ – С. град е издаден от оправомощен орган, в рамките на неговата компетентност, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО и приложената по делото Заповед № 1712/17.08.2015г. на Управителя на НОИ, удостоверяваща заеманата длъжност от издателя на оспореното решение /лист 134 от делото/. Обективизирано е в посочената в същата разпоредба писмена форма и е със съдържание, регламентирано в чл. 59, ал. 2 от АПК. Отговаря на изискването за мотивираност съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО. От обстоятелствената част на оспорения акт недвусмислено се изяснява, че контролиращият административен орган споделя извода на издателя на административния акт за наличие на предпоставките по чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за възстановяване на добросъвестно получени суми от осигурителни плащания, когато след изплащането им са представени нови данни, които имат значение за определяне размера и за правото на пенсия. Разпореждане № РНП-3-4- 21-01329705/28.03.2023г. също е издадено от материално и териториално компетентен орган, като издател е Н. Н., в качеството ѝ на длъжностно лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване по смисъла на чл. 98, ал. 2 от КСО съгласно представени в тази връзка Заповед № 1015-21-247/04.12.2018г. на директора на ТП на С. град и Заповед № 1016-40-772/18.07.2017 на подуправителя на НОИ, както и заповед № 29426 от 28.11.2018г. за отсъствието на директора на ТП на НОИ към дата 4.12.2018г. /лист 142-144 от делото/.

Съдът намира, че Решение 2153-21-163/23.07.2024 г., предмет на оспорване в настоящото производство е издадено, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, поради неизяснена в цялост фактическа обстановка, както и при наличие на противоречиви и взаимоизключващи се мотиви, което води до липсата на такива.

Съображенията за това са следните:

По делото няма спор, че Решение 2153-21-163/23.07.2024 г. на директора на ТП на НОИ С. – град е издадено в изпълнение на влязло в сила Определение № 5607/17.05.2024 г. на АССГ, по адм. д. № 20247010704797/2024 г., с което делото по жалбата на П. Б. срещу Разпореждане № РНП-3-4- 21-01329705/28.03.2023 г. е изпратено на директора на ТП на НОИ С. – град по подведомственост за заглеждане, предвид задължителния административен контрол, като абсолютна процесуална предпоставка за възникването на правото на съдебно оспорване.

В изпълнение на горепосочения съдебен акт, административният орган е издал Решение 2153-21-163/23.07.2024 г. С него е разгледал жалба подадена на 8.5.2024г. срещу разпореждане № РНП-3-4- 21-01329705/28.03.2023 г., за което е приел, че е редовно връчено на 20.06.2023г.

В случая от една стара административният орган е приел, че подадената на 8.5.2024г. срещу разпореждане № РНП-3-4- 21-01329705/28.03.2023г. е в „...законоустановения срок по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО, поради което е процесуално допустима...“ /стр. 1, абзац последен от решението/. От друга страна на стр. 3, предпоследен абзац от същото решение е прието, че това разпореждане е връчено по реда на чл. 10, ал. 8 от НПОС на 20.06.2023г. Така изложените взаимоизключващи се установявания, обуславят незаконосъобразност на оспореното решение, доколкото от същото не става ясно каква е била волята на административния орган и какво е приел за установено, което пък е в противоречие с изискването за мотивираност на акта съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.

Съгласно чл. 10, ал. 8 от НПОС в приложимата ѝ редакция, разпореждането за отпускане, отказ за отпускане, изменение, спиране, възобновяване, прекратяване и възстановяване на пенсии и добавки, както и за възстановяване на неоснователно изплатените суми за пенсии се връчва лично срещу подпис чрез лицензиран пощенски оператор с обратна разписка на посочен адрес или на съответния адрес по чл. 18а, ал. 8 от Административнопроцесуалния кодекс, или по електронен път по реда на Закона за електронното управление. Когато връчването не може да бъде извършено по реда на изречение първо, за издаването на разпореждането се поставя съобщение на таблото за обявления в териториалното поделение на НОИ или на интернет страницата на НОИ за срок 7 дни, след изтичането на който документът се смята за връчен. Разпореждането, с което е извършено служебно осъвременяване, преизчисляване или определяне на нов размер на пенсията, извън случаите по чл. 99, ал. 1, т. 2 от КСО, се връчва при поискване на лицето, като срокът за обжалването му тече от датата на връчването.

Предвид изложеното и с оглед цитираната разпоредба не става ясно приел ли е административният орган жалбата за допустима, като подадена в законоустановения по чл. 117, ал. 2, т. 1 КСО едномесечен срок или е приел, че при връчване на разпореждането е била приложима разпоредбата на чл. 10, ал. 8 от НПОС и същото е било редовно връчено на 20.06.2023г., при което подадената срещу него жалба на 08.05.2024г., като подадена извън законоустановения срок не би била допустима. Следователно оспореното решение съдържа вътрешнопротиворечиви мотиви досежно проверката по допустимостта на жалбата, която е задължителна и обуславя разглеждането на нейната основателност по същество.

На следващо място на стр. 4 от оспореното решение се сочи, че в отговор на искането на жалбоподателя да му бъдат връчени копия от издадените административни актове „...с писмо с обратна разписка с изх. № 1029-21-6878#1 от 27.07.2023 г. на лицето са

изпратени заверени копия от Разпореждане № [ЕГН]/78/28.10.2022 г. и от Разпореждане № РНП-3-4-21-01329705/28.03.2023 г.“. Обратна разписка, обаче с посочения номер не е приложена по делото. По делото на лист 91 е приложено писмо с посочения номер адресирано до жалбоподателя. Доказателства за връчването на това писмо с обратна разписка, ведно с процесните разпореждания липсват и не са приложени. Дори и да се приеме, че решаващият орган е преценил жалбата срещу процесното разпореждане като подадена в законоустановения срок, то не става ясно на какви фактически и правни установявания се е позовал в случая. Отделно от това, от издаденото решение не става ясно прието ли е от административния орган и въз основа на какви доказателства, че издадените на „Интертел“ ЕООД задължителни предписания са влезли в законна сила.

Горното лишава съдът да извърши контрол върху законосъобразността на акта и потвърденото с него разпореждане, касаеща съответствието с релевантния материален закон /чл. 146, т. 4 от АПК/ и неговата цел /чл. 146, т. 5 от АПК/.

Ето защо настоящият съдебен състав намира, че волята на административния орган е неясна, тъй като липсва посочване на адекватно и относимо фактическо и правно основание, обосноваващо приемането на подадената по административен ред жалба за процесуално допустима, респективно недопустима и съответно за разглеждането ѝ по същество. Налице са основанията за незаконосъобразност на оспореното решение по чл. 146, т. 2 вр. т. 3 във вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, поради което същото подлежи на отмяна.

След отмяната на акта, следва да се върне делото, като преписка на административния орган за ново произнасяне по жалбата на П. А. Б. с вх. № 1012-21-507 от 08.05.2024 г. срещу Разпореждане № РНП-3-4-21-01329705/28.03.2023 г. на длъжностно лице по ПО, при спазване на указанията в настоящото решение за изпълнение на вменените задължения по проверка относно допустимостта на подадената жалба.

При този изход на спора и предвид претенциите на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски по делото за осъществена безплатна правна защита при условията на чл. 38, ал. 1, т. 2 във вр. с ал. 2 от Закона за адвокатурата, съдът намира, че такива се следват и същите съобразно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба №1/2014 за минималните размери на адвокатските възнаграждения се определят в размер на 967 лв.

Водим от горното, и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2153-21-163/23.07.2024 г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу Разпореждане № РНП-3-4-21-01329705/28.03.2023 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

ВРЪЩА преписката на директора на ТП на НОИ С. - град за ново

произнасяне по жалбата на П. А. Б. с вх. № 1012-21-507 от 08.05.2024 г. срещу Разпореждане № РНП-3-4-21-01329705/28.03.2023 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, при спазване на дадените от съда указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С. град да заплати на адвокат Н. Г. – член на В. адвокатска колегия, с адрес: [населено място], [улица], ет. 2, сумата от 967 лева, представляваща сторени по делото разноси.

Решението подлежи на касационно обжалване от страните пред Върховния административен съд чрез Административен съд – Б. в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: